

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ

П'ЯТА СЕКЦІЯ

СПРАВА “ЖУШМАН ПРОТИ УКРАЇНИ”

(Заява № 13223/05)

РІШЕННЯ

СТРАСБУРГ

28 травня 2009 року

ОСТАТОЧНЕ

28/08/2009

Це рішення стане остаточним відповідно до умов пункту 2 статті 44 Конвенції. Текст рішення може зазнати редакційної правки.

У справі «Жушман проти України»

Європейський суд з прав людини (п'ята секція), засідаючи палатою, до складу якої увійшли:

Пеер Лоренцен (Peer Lorenzen), *Голова*,

Райт Маруст (Rait Maruste),

Карел Юнгвірт (Karel Jungwiert),

Рената Ягер (Renate Jaeger),

Марк Віллігер (Mark Villiger),

Ізабель Берро-Лефевр (Isabelle Berro-Lefevre), *судді*,

Станіслав Шевчук (Stanislav Shevchuk), *суддя ad hoc*,

та Клаудія Вестердік (Claudia Westerdiek), *Секретар секції*,

після обговорення за зачиненими дверима 28 травня 2009 року,

вносить таке рішення, що було прийняте того ж дня:

ПРОЦЕДУРА

1. Справа порушена проти України за заявою (№ 13223/05), поданою до Суду 31 березня 2005 року громадянином України п. Леонідом Макаровичем Жушманом (далі — заявник) відповідно до статті 34 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція).

2. Уряд України (далі — Уряд) був представлений його Уповноваженим — п. Ю. Зайцевим.

3. 20 травня 2008 року Голова п'ятої палати вирішив направити заяву Уряду. Було також вирішено розглядати питання щодо прийнятності та суті заяви одночасно (пункт 3 статті 29 Конвенції).

ЩОДО ФАКТІВ

I. ОБСТАВИНИ СПРАВИ

4. Заявник народився в 1943 році та проживає у м. Олександрії, Україна.

5. 13 червня 2004 року Олександрійський міський суд зобов'язав ВАТ ДХК «Олександріввугілля» виплатити заявнику 7849,69 гривень¹ заборгованості із заробітної плати та інших виплат.

6. Рішення було виконано частково, заборгованість за рішенням складає 1252,29 гривень².

II. ВІДПОВІДНЕ НАЦІОНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО

7. Відповідне національне законодавство викладено у рішеннях «Ромашов проти України» (*Romashov v. Ukraine*), № 67534/01, пп. 16–19, від 27 липня 2004 року, та «Войтенко проти України» (*Voitenko v. Ukraine*), № 18966/02, пп. 20–25, від 29 червня 2004 року.

ЩОДО ПРАВА

I. СТВЕРДЖУВАНЕ ПОРУШЕННЯ ПУНКТУ 1 СТАТТІ 6, СТАТТІ 13 КОНВЕНЦІЇ ТА СТАТТІ 1 ПЕРШОГО ПРОТОКОЛУ ДО КОНВЕНЦІЇ

8. Посилаючись на пункт 1 статті 6 та статтю 13 Конвенції, а також на статтю 1 Першого протоколу до Конвенції, заявник скаржить на тривале невиконання рішення суду, винесеного на його користь. Ці статті передбачають наступне:

П у н к т 1 с т а т т і 6

«Кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру...»

¹ 1257 євро.

² 123 євро.

Стаття 13

«Кожен, чий права та свободи, визнані в цій Конвенції, було порушено, має право на ефективний засіб юридичного захисту в національному органі, навіть якщо таке порушення було вчинене особами, які здійснювали свої офіційні повноваження».

Стаття 1 Першого протоколу

«Кожна фізична або юридична особа має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений своєї власності інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом і загальними принципами міжнародного права...»

А. Щодо прийнятності

9. Уряд висунув заперечення щодо невичерпання національних засобів правового захисту заявником, подібні тим, що Судом вже були відхилені у справі «*Войтенко проти України*» (*Voytenko v. Ukraine*), № 18966/02, пп. 27–31, від 29 червня 2004. Суд вважає, що дані заперечення повинні бути відхилені з тих же підстав.

10. Суд зазначає, що скарги заявника не є очевидно необґрунтованими у значенні пункту 3 статті 35 Конвенції. Він також зазначає, що вони не є неприйнятними з будь-яких інших підстав. Тому вони повинні бути визнані прийнятними.

В. Щодо суті

11. У своїх зауваженнях щодо суті скарг заявника Уряд стверджував, що не було порушення пункту 1 статті 6, статті 13 Конвенції та статті 1 Першого протоколу до Конвенції.

12. Заявник не погодився.

13. Суд зазначає, що рішення від 13 червня 2004 року залишається невиконаним близько чотирьох років та дев'яти місяців.

14. Суд неодноразово констатував порушення пункту 1 статті 6 Конвенції у справах, подібних до цієї (див. вищезгадане рішення *Ромашов (Romashov)*, п. 46, та вищезгадане рішення *Войтенко (Voytenko)*, пп. 43 та 55).

15. Розглянувши всі матеріали, які були йому представлені, Суд вважає, що Уряд не навів жодного факту чи аргументу, що могли б переконати його дійти іншого висновку у даній справі.

16. Таким чином, мало місце порушення пункту 1 статті 6 Конвенції та статті 1 Першого протоколу.

17. За цих обставин Суд не вважає за необхідне розглядати цю ж скаргу за статтею 13 Конвенції (див. рішення «*Деркач та Пелек проти України*» (*Derkach and Palek v. Ukraine*), № 34297/02 та № 39574/02, п. 42, від 21 грудня 2004 року).

II. ЗАСТОСУВАННЯ СТАТТІ 41 КОНВЕНЦІЇ

18. Стаття 41 Конвенції передбачає:

«Якщо Суд визнає факт порушення Конвенції або протоколів до неї і якщо внутрішнє право відповідної Високої Договірної Сторони передбачає лише часткове відшкодування, Суд, у разі необхідності, надає потерпілій стороні справедливую сатисфакцію».

А. Шкода

19. Заявник вимагав сплати заборгованості, яка належить йому до сплати за рішенням від 13 червня 2004 року як відшкодування матеріальної шкоди. Він також вимагав 7000 євро як відшкодування моральної шкоди.

20. Уряд погодився виплатити заявнику заборгованість, що належить йому за рішенням суду від 13 червня 2004 року. Уряд зазначив, що вимога заявника щодо відшкодування моральної шкоди є необґрунтованою та надмірною.

21. Суд вважає, що у разі, якщо рішення, винесене на користь заявника, залишається невиконаним, Уряд повинен сплатити йому заборгованість, що належить йому за рішенням суду від 13 червня 2004 року, для задоволення його вимоги щодо відшкодування матеріальної шкоди. Крім того, вирішуючи на засадах справедливості, Суд вважає за доцільне присудити заявнику 1400 євро як відшкодування моральної шкоди.

В. Судові витрати

22. Заявник, який не мав представника у Суді, вимагав 763,56 гривень³ відшкодування судових витрат. Він надав поштові квитанції за пересилку кореспонденції до Суду на суму 63,56 гривень⁴ та квитанції, що підтверджують оплату у сумі 700 гривень юристу за невістановлені юридичні послуги.

23. Щодо відшкодування судових витрат у сумі 63,56 гривень Уряд залишив це питання на розгляд Суду. Уряд висловив заперечення щодо решти вимоги заявника стосовно відшкодування судових витрат, оскільки заявник не надав документи, що їх підтверджують.

24. Згідно із прецедентною практикою Суду заявник може отримати відшкодування судових витрат, якщо доведено, що вони були необхідними та дійсно понесеними, а їх сума була розумною. Враховуючи надану інформацію та зазначені критерії, Суд присуджує заявнику 10 євро відшкодування судових витрат плюс будь-який податок, що може бути стягнуто, та відхиляє інші вимоги щодо цього.

С. Пеня

25. Суд вважає за доцільне призначити пеню на підставі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, до якої має бути додано три відсоткових пункти.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Оголошує* скаргу прийнятною.

2. *Постановляє*, що мало місце порушення пункту 1 статті 6 Конвенції.

3. *Постановляє*, що мало місце порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції.

4. *Постановляє*, що немає необхідності розглядати скаргу за статтею 13 Конвенції.

5. *Постановляє*, що:

(a) протягом трьох місяців з дня, коли рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач має сплатити заявнику заборгованість, яка досі йому належить за рішенням від 13 червня 2004 року, а також 1400 (одну тисячу чотириста) євро відшкодування моральної шкоди та 10 (десять) євро відшкодування судових витрат, які мають бути конвертовані у національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу, плюс будь-який податок, який може бути стягнуто;

(b) зі спливом зазначеного тримісячного строку і до повного розрахунку на вищезазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в цей період, плюс три відсоткові пункти.

6. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.

Вчинено англійською мовою і повідомлено у письмовій формі 28 травня 2009 року згідно з пунктами 2 і 3 правила 77 Регламенту Суду.

К. ВЕСТЕРДІК
Секретар

П. ЛОРЕНЦЕН
Голова

---

³ 75 євро.

⁴ 7 євро